

[Kahnæs]

slaget om, at kommunerne skal gøre sådan. Der gives dem ret til at lave denne ændring. Jeg synes, det havde været rimeligt at bibeholde det og så lade det være op til kommunerne i det mindste selv at sige, om de vil lave den ændring.

Vi har selv stillet et ændringsforslag til dette lovforslag, det er det samme, som vi stiller i forbindelse med boligreguleringslovsforslaget, nemlig om ret til genhusning og til saneringsboligsikring, hvis der bliver for store huslejestigninger, når der er gennemført forbedringer.

Dræbye (RV):

Jeg skal indlede med at sige, at vi kun kan støtte de af boligministeren og forligspartierne stillede ændringsforslag. Som man vil vide fra behandlingen af byfornyelsesloven, er det ikke forårsaget af, at vi ikke i andre af de stillede ændringsforslag kan se en mening og en idé, men af, at vi har valgt at sige, at nu er der vedtaget en byfornyelseslov, og den træder i kraft, når folketinget har bekræftet det efter et folketingsvalg, og derfor er der kun brug for de mest nødvendige ændringer af saneringsloven. Vi har derfor ikke, heller ikke under hensyn til de tidsrammer, der har været, villet begive os ind i en mere omfattende ændring af saneringsloven.

Dette standpunkt vil jeg godt illustrere med et eksempel fra et enkelt af de ændringsforslag, som er stillet. Det er et af dem, der er stillet af venstre og konservative. Det er ændringsforslag nr. 3, der præciserer, hvorledes erhvervsejendomme kan inddrages under saneringsplaner. Der fastslår V og K, at man alene skal kunne gøre det, når der dels er tale om bygningskonstruktive ændringer, dels er tale om brandsikring, dels er tale om overgang til et mere tidssvarende opvarmningssystem. Det er et meget typisk eksempel på, at man med et ændringsforslag kommer til at gøre nogle ting, som ikke kan være ordentligt gennemtænkt. Jeg kan ikke forestille mig, at venstre og konservative ikke er af den opfattelse, at boligmiljøet i et saneringskvarter bl.a. afhænger af de samlede virkninger af erhvervsejendomme med hensyn til – sagt ligeud: støj og møg for det omkringliggende boligbyggeri, men det kan altså ikke bruges som begrundelse for at inddrage

en erhvervsejendom under saneringsloven efter venstres og konservatives mening.

Jeg synes, det er et eksempel på, at man ikke har løst problemet med inddragelse af erhvervsejendomme på en måde, som kan være tilfredsstillende. Derfor synes jeg, det er rigtigt at sige, som det er gjort i forbindelse med byfornyelsesloven, at der er et problemsæt omkring erhvervsejendomme, som må nærmere belyses, og hvor vi ikke har nogle helt gode løsninger i øjeblikket. Det gælder i øvrigt også de øvrige problemer, som er omfattet af dette sæt ændringsforslag, hvor man fra Vs og KFs side siger, at der skal være mulighed for genhusning, og det lyder jo meget pænt, men der er faktisk ikke en konkret anvisning på, hvorledes denne genhusning skal gennemføres i praksis.

Jeg synes derfor, det er vigtigt at holde fast ved, at det også i betænkningen på dette punkt er angivet, at de forsøgssaneringer, som netop ikke kan beskrives i lovparagrafer, men hvor man lægger op til at forsøge at drage nogle erfaringer, netop også kan omfatte fornyelsen af erhvervslejemål og genhusning af baggårdserhverv. Jeg synes ikke, at man fra Vs og KFs side med rimelighed kan sige, at man med de ændringsforslag, der er stillet, har løst spørgsmålet om erhvervsejendommens indplacering i saneringsloven.

Med dette eksempel vil jeg sige, at vi generelt ikke vil gå videre med ændring af saneringsloven end det lidt stramme formål, som er lagt frem af regeringen og boligministeren i det oprindelige lovforslag, heller ikke på punkter, hvor vi i forbindelse med behandlingen af byfornyelsesloven syntes, at der var grund til at gå videre. Vi synes, at det er væsentligt, at hvis vi skulle lave saneringsloven om og der er nogle grundlæggende principper, så måtte det gøres med en lige så stor grundighed som den, hvormed vi behandlede byfornyelsesloven. Dengang steg venstre og konservative jo af, og vi endte i den situation, som er årsagen til, at vi diskuterer loven igen.

Jeg skal i øvrigt bare referere til mine bemærkninger ved første behandling.

Jeg skal om et andet punkt i forbindelse med saneringsloven gøre nogle yderligere bemærkninger, denne gang til hr. Kahnæs, som var meget utilfreds med, at der er kommet bestemmelser ind i loven om, at status